

мы въ работаніе нему десетѣтъ часть отъ врѣмето си! Но не е ли истина, че повечето отъ насъ прахосватъ много повече врѣме въ съвършено праздно сѣденіе или на съвсѣмъ суетны работы? Мързелтъ и празното сѣдѣніе докарва болѣсти и скратява животътъ. Мързелтъ, споредъ сиромыхъ Богдана, е за чловѣка, каквото е раждата за желѣзото, която го изяда и го изнуриява повече отъ колкото бы го истрыло и исхабило работата; защото колкото повече употребявашъ ключтъ си толкозь по свѣтливъ става. Но ако обычате животътъ, казува пакъ сиромыхъ Богданъ, спистявайте врѣмето; животътъ ся съ него мѣри. Колко много повече отъ колкото е естествено нужно врѣме давамы на сѣньтъ, като забравямы че, спящата лысица не улавя кокошкы; и това че, има да спимы дълго и доволно когато слѣземъ въ гробтъ.

А врѣмето е най-драгоцѣнното отъ добринѣтъ, то и неспистяваніето му, споредъ сиромыхъ Богдана, е най-голѣмото хар-